

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KALMÁR ÉS LORENCZ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(31692/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. október 7.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kalmár és Lorencz kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként
tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök,*

Ireneu Cabral Barreto,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Sajó András,

Nona Tsotsoria,

Işıl Karakaş *bírák,*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes,*

2008. szeptember 16-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (31692/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján két magyar állampolgár, Kalmár László és édesanyja, Lorencz Terézia („a kérelmezők”) 2006. május 17-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hóltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. február 14-én a Második Kamara Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül megvizsgálásra (29. Cikk 3. bek.).

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmezők 1960-ban illetve 1928-ban születtek és Budapesten élnek.

A. 1. sz. per

5. 1996. november 8-án-án a kérelmezők jóhírnév megsértése miatt pert indított M. alperes ellen, nem vagyoni kártérítést követelve. A Dombóvári Városi Bíróság az alperes ellen folyamatban volt büntetőper befejezéséig felfüggesztette az eljárást. 1998. április 15-én sor került az elsőfokú ítélet meghozatalára, de a határozatot a bíróság fellebbezés nyomán 1999. május

27-én hatályon kívül helyezte. Ezt követően a Szekszárdi Városi Bíróságot jelölték ki a per tárgyalására. A bíróság két további, ugyanezen felek között zajló pert egyesített a fő eljárással.

6. Az egyesített eljárás később a Budakörnyéki Bíróság előtt folytatódott. Ez a bíróság 2002. január 24. és 2007. március 27. között számos tárgyalást tartott. Bár a kérelmezők több tárgyaláson nem jelentek meg, úgy tűnik, hogy a bíróságtól az eljárás távollétükben történő folytatását kérték. Végül a Budakörnyéki Bíróság 2007. május 31-én helyt adott a kérelmezők keresetének.

B. 2. sz. per

7. 1999. június 10-én Kalmár úr államigazgatási jogkörben okozott kár miatt pert indított a Legfőbb Ügyészség ellen. A keresetlevelet áttették a Pest Megyei Bírósághoz. 2000. szeptember 17-én a Megyei Bíróság a felperes egyes igényeit elbírálta, a többi igényt pedig elkülönítette, és vizsgálatát felfüggesztette egy folyamatban lévő per jogerős befejezéséig. Ezt követően 2001. december 19-én az eljárás folytatódott. 2006. október 4-ig azonban nem került sor tárgyalásra. 2007. március 14-én és 2008. április 14-én a bíróság további tárgyalásokat tartott. Az ügyiratokban fellelhető információk szerint az ügy jelenleg is folyamatban van.

C. 3. sz. per

8. 2001-ben a bíróság bűnösnek találta Kalmár urat hamis vád elkövetésében. 2003. július 30-án a kérelmező perújítást kért. Az ügyiratokban fellelhető információk szerint a kérelem jelenleg is elbírálás alatt áll.

D. 4. sz. per

9. 2004. augusztus 5-én J. úr becsületsértés vádjával büntető feljelentést tett Kalmár úr ellen. 2006. március 20-án tárgyalásra került sor, amelyen Kalmár úr azt panaszolta, hogy nem tájékoztatták megfelelően az ellene felhozott vádakról. Az ügygel foglalkozó rendőrhatalóság ellen benyújtott elfogultsági kifogását elutasították, ezt követően – 2004. december 3-án – benyújtott panaszára, úgy tűnik, nem kapott választ.

10. 2006. május 17-én Kalmár úr a Budapesti XX., XXI., és XXIII. Kerületi Bíróság kizárását kezdeményezte. 2006. június 2-án a bíróság elutasította az indítványt. Az ügyiratokban fellelhető információk szerint az eljárás jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmezők panaszolták, hogy a fenti „A” és „B” pontban ismertetett polgári eljárások hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében foglalt „ésszerű idő” követelményével. Emellett Kalmár úr általánosságban a hatékonyság hiányát panaszolta a hatóságoknak a „D” pontban ismertetett büntetőeljárás során tanúsított magatartása tekintetében, s különösen azt adta elő, hogy az elfogultsági kifogás elutasítása miatt 2004. december 3-án benyújtott panaszával nem foglalkoztak. A Bíróság számára e beadványok lényege a büntetőeljárás elhúzódása miatti panasz. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően ...”

12. A Kormány vitatta az állítást.

13. A figyelembe veendő időszak az „A” eljárásban 1996. november 8-án kezdődött és 2007. május 31-én zárult le. Ilyen módon az eljárás egy bírósági szinten több mint tíz és fél évig tartott.

14. A „B”, illetve „D” pontban ismertetett eljárások tekintetében figyelembe veendő időszak 1999. június 10-én, illetve 2004. augusztus 5-én kezdődött, s az ügyiratokban fellelhető, a felek által előterjesztett információk szerint a jelen ítélet meghozatalának időpontjában még nem ért véget. Ilyen módon ezen eljárások egy bírósági szinten kilenc éve és három hónapja, illetve négy éve és egy hónapja tartanak.

A. Elfogadhatóság

15. A Bíróság megjegyzi, hogy a panaszok nem nyilvánvalóan alaptalanok az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlanok. Ezért a kérelmeket elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

17. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, és a kérelmező illetve a releváns hatóságok magatartása (ld., többek között, *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, 67. bek. ECHR 1999-II). Ezen kívül, polgári ügyekben a Bíróság azt is figyelembe veheti, hogy mi volt a per tétje a kérelmezők számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, 43. bek., ECHR 2000-VII).

17. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel.

18. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a polgári eljárások és a büntetőeljárás hossza is túlzott volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

19. Kalmár úr a „C” pontban ismertetett eljárás elhúzódását is panaszolta. A Bíróság azonban észrevételezi, hogy a 6. Cikk nem alkalmazható lezárt büntetőügyek ismételt megnyitására irányuló eljárásokra. Ezért ez a panasz az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben *ratione materiae* összeegyeztethetetlen az Egyezmény rendelkezéseivel, így a panaszt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

20. Kalmár úr az Egyezmény 6. Cikkének 3. bekezdése alapján azt is panaszolta, hogy a „D” pontban ismertetett eljárásban nem kapott megfelelő tájékoztatást az ellene felhozott vádakról. A Bíróság azonban megjegyzi, hogy ez az eljárás még folyamatban van, ezért az ezen eljárás tisztességtelen volta miatti panasz idő előtti. Ezért ezt a panaszt az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján a hazai jogorvoslatok kimerítésének hiánya miatt el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

21. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt

tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

22. A kérelmezők együttesen 2000 euró vagyoni kártérítést követeltek. Ezen kívül, nem vagyoni kár tekintetében Kalmár úr 30000 eurót, Lorencz asszony pedig 16000 eurót követelt.

23. A Kormány vitatta az igényeket.

24. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmezők bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedtek. Méltányossági alapon a Bíróság Kalmár úr számára 12000 eurót, Lorencz asszony számára pedig 6000 eurót ítél meg ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

25. A kérelmezők együttesen 200 eurót követeltek a Bíróság előtt felmerült költségek tekintetében.

26. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

27. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra figyelemmel, a Bíróság a teljes kért összeg megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

28. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az „A”, „B” és „D” pontban ismertetett eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;

2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, az alperes Államnak az alábbi kifizetéseket kell teljesítenie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) Kalmár úr számára nem vagyoni kár tekintetében 12000 (tizenkétezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) Lorencz asszony számára nem vagyoni kár tekintetében 6000 (hatezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (iii) a kérelmezők számára költségek és kiadások tekintetében együttesen 200 (kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. október 7-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök